

[Hastrup.]

nogle generelle oplysninger, men man er ikke gået tilstrækkelig dybt ind i en undersøgelse af disse forhold, og jeg tror, at vi vil vende tilbage til dette problem, når nu udvalgsarbejdet om dette lovforslag kommer i gang, således at vi kan få en sådan undersøgelse.

Ja, med disse bemærkninger vil jeg anbefale lovforslaget til velvillig behandling i udvalget.

Kai Moltke: Dette lovforslag drejer sig jo på adskillige felter om områder, som vi tidligere har behandlet, og hvorom der er truffet afgørelser her i salen, og afsnittene herom indgår som et automatisk led i den nye boligstøttelov — det gælder f. eks. rentesikringen, og det gælder landsbyggefonden, og på en række områder bygger man jo her på de nye former, vi har fået ved boligsikringsordningen. Der er ingen grund til at gentage de diskussioner, vi har haft på disse områder, og jeg skal nøjes med at komme ind på nogle af de ting, som jeg anser for vigtigst. Jeg kan således med stor glæde hilse boligministerens nye § 68 om den fremtidige beregning af beboerindskud. Jeg har i og for sig kun én indvending imod denne paragraf, idet jeg tror, den ville blive lettere forståelig, hvis man i stedet for at tale om de fastsatte grænser for belåning af en ejendom direkte omtalte beboerindskuddet, for det er jo et af de mest omdiskuterede emner rundt omkring i de sociale selskaber.

Når jeg med særlig glæde hilser, at man her vender tilbage til nettoprincippet, er det, fordi det jo trods alt viser, at vi har en udvikling — og en udvikling, som går i en lykkelig retning. Spørgsmålet om tilbagevenden til nettoprincippet blev nemlig af mit parti, socialistisk folkeparti, fremdraget ved behandlingen af lovforslag om boligbyggeri i foråret 1965, men et forslag derom blev forkastet af et samlet folketing med undtagelse af vore egne stemmer. Forslaget blev gennemført under behandlingen af lovforslag om rentesikring og led samme skæbne her. Når boligministeren nu ophøjer et af de forslag, som vi har stillet her i salen og fået forkastet i to omgange, til at være regeringens forslag, kan jeg selvfølgelig kun give udtryk for min dybeste tilfredshed.

Ligeledes er jeg yderst velvilligt indstillet

over for de foreslåede ændringer på det egentlige byggeris område, udvidelse af arealgrænser med mere. Nu kom venstres ord fører efter min mening med en lidt for afgjort lovsang til de hidtidige former for realkredit her i landet. Han henviste herunder til Nationalbanken; men hvis man endelig skulle se efter, hvordan Nationalbanken har løst sin opgave med hensyn til fastsættelse af kurser — og dårlige kurser — for byggeriet, kan jeg dog ikke lade være med at henvise til, at meget væsentlige dele af disse nationalbankindkøb dog i alle tilfælde havde deres sikkerhed gennem placeringen af statens kasseoverskud i Danmarks Nationalbank, og at derfor også staten har været kraftigt engageret på det finansielle område ved opretholdelsen af de hidtidige former for realkreditsystemet, og jeg tror, at den udvikling, vi har haft, og de summer, der er blevet brugt på disse områder i de senere år, vil være en advarsel om, at man måske inden en ikke alt for lang frist bliver nødt til at rette de første afsnit i lovgivningen om tredjeprioritetsinstitutterne.

Når man er i den situation, at staten i 1964 — jeg har sagt det før — udgav 1,2 milliard kr. til støtte for obligationskurserne og det følgende år 1,4 milliard kr. og selv efter obligationsrationeringen 850 mill. kr., så tror jeg alligevel, at tilhængerne af det frie pengemarked må tage sig en smule til hovedet og spørge, om en kurs på omkring de 50 i det lange løb kan være tilfredsstillende, eller om ikke det var et yderst fornuftigt skridt, regeringen tog, da den for et par måneder siden nedsatte en almindelig kommission til undersøgelse af hele realkreditens forhold, derunder også de principper, efter hvilke der ydes lån. I de fuldmagter, som man fik i kommissionen, var det jo ganske tydeligt sagt, at man også skulle prøve at undersøge målsætningen og retningen ved de lån, som blev givet, og det bliver også undersøgt. Det er endnu et forhold, som jeg kan hilse med tilfredshed.

Et andet punkt, som jeg ønsker at drage frem her i salen, er, at jeg synes, man er gået let hen over den gamle lov, som dog endnu eksisterer — jeg tænker her på lovens § 62, som indeholder afviklingsreglerne for de gamle driftstilskud. Jeg skal ikke gentage en tidligere kritik og diskussion, som vi har haft i debatten om et andet lovforslag her